TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 24. jūnijā *

Lieta C-49/02

par lūgumu, ko Tiesai saskaņā EKL 234. pantu iesniedza *Bundespatentgericht* (Vācija) nolūkā saņemt tiesvedībā, kuru uzsāka

Heidelberger Bauchemie GmbH,

prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt 2. pantu Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989., L 40, 1. lpp.).

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši Ž.-P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*] (referents), R. Šintgens [*R. Schintgen*] un N. Kolnerika [*N. Colneric*],

ģenerāladvokāts F. Ležē [*P. Léger*],
sekretārs H. fon Holšteins [*H. von Holstein*], sekretāra palīgs,

* Tiesvedības valoda — vācu.

izvērtējusi rakstveida apsvērumus, ko iesniedza:

— *Heidelberger Bauchemie GmbH* vārdā — V. Šmics [*V. Schmitz*], *Rechtsanwalt*,

— Nīderlandes valdības — vārdā H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], pārstāve,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — P. Ormonda [*P. Ormond*], pārstāve, kam palīdz D. Aleksandrs [*D. Alexander*], *barrister*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — N. B. Rasmusens [*N. B. Rasmussen*] un T. Jirgensens [*T. Jürgensen*], pārstāvji,

ņemot vērā ziņojumu tiesas sēdē,

noklausījusies mutvārdu apsvērumus, ko tiesas sēdē 2003. gada 6. novembrī sniedza *Heidelberger Bauchemie GmbH* un Komisija,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 15. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar 2002. gada 22. janvāra rīkojumu, ko Tiesa saņēmusi tā paša gada 20. februārī, *Bundespatentgericht* [Federālā Patentu tiesa] atbilstoši EK līguma 234. pantam ir iesniegusi divus prejudiciālus jautājumus par to, kā interpretēt 2. pantu Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989., L 40, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva").

2 Šie jautājumi radās, izskatot prasību, ko *Heidelberger Bauchemie GmbH* (turpmāk tekstā — *Heidelberger Bauchemie*) iesniegusi pret *Deutsches Patentamt* (Vācijas Patentu biroja, turpmāk tekstā — "Patentu birojs") atteikumu dažiem būvizstrādājumiem kā preču zīmi reģistrēt zilu un dzeltenu krāsu.

Atbilstošās tiesību normas

TRIPs līgums

3 Līgums par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (turpmāk tekstā – "*TRIPs* līgums"), kas pievienots pielikumā 1994. gada 15. aprīļa Līgumam par Pasaules tirdzniecības organizācijas izveidošanu, attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar organizācijas kompetenci, Eiropas Kopienas vārdā tika apstiprināts ar

Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK (OV L 336, 1. un 214. lpp.). Tas stājās spēkā 1995. gada 1. janvārī. Tomēr, saskaņā ar *TRIPs* līguma 65. panta 1. punktu, [PTO] dalībvalstīm nebija pienākuma piemērot šā līguma noteikumus pirms vispārējā, vienu gadu ilgā termiņa beigām, proti — līdz 1996. gada 1. janvārim.

4 *TRIPs* līguma 15. panta 1. punkts nosaka:

"Jebkura zīme vai jebkura zīmju kombinācija, kas dod iespēju atšķirt viena uzņēmuma preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem, var veidot preču zīmi. Šādām zīmēm, piemēram, vārdiem, kas ietver personu vārdus, burtus, skaitļus, figurālus elementus un krāsu kombinācijas, kā arī jebkurai šādu zīmju kombinācijai ir tiesības tikt reģistrētai kā preču zīmei. Ja zīmes ir tādas, kas pēc savām īpašībām nedod iespēju izšķirt attiecīgās preces vai pakalpojumus, [PTO] dalībvalstis reģistrāciju var padarīt atkarīgu no atšķirtspējas, kas iegūta to lietošanas gaitā. [PTO] dalībvalstis kā reģistrācijas priekšnoteikumu var pieprasīt to, lai zīmes būtu vizuāli uztveramas."

Kopienu tiesiskais regulējums

5 Direktīvas 2. pants, kura nosaukums ir "Apzīmējumi, no kuriem var sastāvēt preču zīme", ir formulēts šādi:

"Preču zīme var sastāvēt no jebkuriem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, jo īpaši no vārdiem, ieskaitot personu vārdus, zīmējumiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas ar nosacījumu, ka šādi apzīmējumi spēj parādīt atšķirību viena uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem."

6 Direktīvas 3. pants, kura nosaukums ir "Iemesli atteikumam vai spēkā neesamībai", paredz:

"1. Nereģistrē vai piereģistrēšanas gadījumā pasludina par spēkā neesošiem:

a) apzīmējumus, kas nevar veidot preču zīmi;

b) preču zīmes, kam nav nekādas atšķirtspējas;

c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējumiem vai norādēm, kuri var noderēt tirdzniecībā, lai apzīmētu preču veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, ģeogrāfisko izcelsmi vai preču ražošanas vai pakalpojuma sniegšanas laiku, vai citas preču raksturīgas pazīmes;

d) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējumiem vai norādēm, kuras ir kļuvušas par ierastām pašreizējā valodā vai tirdzniecības *bona fide* un ieviestajā praksē;

[..]

3. Preču zīmei neatsaka reģistrāciju vai nepasludina to par spēkā neesošu saskaņā ar 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktu, ja pirms reģistrācijas pieteikuma datuma un

turpmākajā tās lietošanā preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju. Ikviena dalībvalsts bez tam var paredzēt, ka šo normu piemēro arī tad, ja atšķirtspēja iegūta pēc reģistrācijas pieteikuma datuma vai pēc reģistrācijas datuma.

[..]"

Vācijas tiesiskais regulējums

7 1994. gada 25. oktobra *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen* (likums "Par preču zīmju un citu atšķirības zīmju aizsardzību"; *BGBl. 1994 I*, 3082. lpp., turpmāk tekstā — *Markengesetz*), kas paredzēts pirmajā pantā *Gesetz zur Reform des Markenrechts und zur Umsetzung der Ersten Richtlinien* (likumā "Par preču zīmju tiesību reformu un Pirmās direktīvas transponēšanu"), kurš stājās spēkā 1995. gada 1. janvārī, paredz Direktīvu ieviest Vācijas valsts tiesībās.

8 *Markengesetz* 3. panta 1. punkts nosaka:

"Visi apzīmējumi, jo īpaši vārdi, tostarp personu vārdi, zīmējumi, burti, cipari, skaņu signāli, trīsdimensiju konfigurācijas, tostarp preces vai tās iepakojuma forma, kā arī visi citi iepakojuma veidi, ieskaitot krāsas un krāsu kombinācijas, kas spēj parādīt atšķirību starp viena uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem un citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem, ir aizsargājami kā preču zīmes."

9 *Markengesetz* 8. pants nosaka:

"(1) Nereģistrē apzīmējumus, kas aizsargājami kā preču zīmes 3. panta nozīmē, bet ko nevar attēlot grafiski.

(2) Nereģistrē preču zīmes:

1) kas precēm vai pakalpojumiem nepiešķir nekādu atšķirtspēju,

[..]

(3) Panta 2. daļas 1., 2. un 3. punkts netiek piemērots, ja brīdī, kad tiek izlemts par reģistrāciju, preču zīme ir kļuvusi plaši pazīstama attiecīgajā sabiedrībā pēc tam, kad tā izmantota precēm un pakalpojumiem, kas paredzēti pieteikumā."

Pamata strīds un prejudiciālie jautājumi

10 1995. gada 22. martā *Heidelberger Bauchemie* iesniedza Patentu birojam izskatīšanai pieteikumu, lai zilu un dzeltenu krāsu reģistrētu kā preču zīmi. Iedaļā ar nosaukumu "Preču zīmes attēlojums" ir redzams četrstūrains papīra gabaliņš, kura augšējā daļa ir

zilā krāsā, bet apakšējā daļa — dzeltenā krāsā. Pieteikumam tika pievienots šāds preču zīmes apraksts:

"Pieteikumā iekļauto preču zīmi veido pieteikuma iesniedzēja uzņēmuma krāsas, kas izmantotas visās iespējamās formās, jo īpaši iepakojumos un etiķetēs.

Precīza norāde par krāsām ir šāda:

RAL 5015/HKS 47 — zila,

RAL 1016/HKS 3 — dzeltena."

11 Pieteikums par preču zīmes reģistrāciju tika iesniegts attiecībā uz vairākiem atšķirīgiem būvizstrādājumiem, jo īpaši līmēm, šķīdinātājiem, lakām, krāsām, smērvielām un izolācijas materiāliem.

12 Patentu birojs ar 1996. gada 18. septembra lēmumu noraidīja šo pieteikumu, pamatojoties, no vienas puses, uz to, ka apzīmējums, kura reģistrācijai iesniegts pieteikums, nevar veidot preču zīmi un ka to nav iespējams grafiski attēlot, un, no otras puses, uz to, ka tam nav atšķirtspējas. Tomēr pēc 1998. gada 10. decembra *Bundesgerichtshof* [Federālās tiesas] (Vācija) pieņemtā lēmuma "Melnas un dzeltenas krāsas preču zīme" Patentu birojs pārskatīja savu nostāju. Ar 2000. gada 2. maija

lēmumu tas akceptēja, ka principā krāsas var veidot preču zīmi, bet noraidīja pieteikumu atšķirtspējas trūkuma dēļ. *Heidelberger Bauchemie* iesniedza prasību pret šo lēmumu *Bundespatentgericht.*

13 *Bundespatentgericht* uzskatīja, ka nav skaidrs, vai krāsas preču zīmes, kas ir abstraktas un bez kontūrām, var uzskatīt par tādiem "apzīmējumiem", ko var attēlot grafiski Direktīvas 2. panta nozīmē. Šajā pantā paredzēti apzīmējumi, kas ir skaidri noteikti un konkrēti, tieši redzami un ko var attēlot grafiski. Direktīvas 2. pantā paredzētā iespēja apzīmējumu attēlot grafiski ļauj ņemt vērā precizitātes principu, ko pieprasa preču zīmju tiesības, lai būtu iespējama reģistrācija. Ir apšaubāms tas, ka abstrakta krāsas preču zīme var atbilst šim principam. Līdz ar to ir jāinterpretē Direktīvas 2. pants, lai precizētu, vai abstraktas krāsas vai krāsu kombinācijas pieder apzīmējumiem, kas var veidot preču zīmi. Būtu arī jāizpēta tas, cik lielā mērā "abstraktu krāsas preču zīmju" aizsardzība ir saderīga ar juridisko drošību, kas vajadzīga visiem tirgus dalībniekiem, un vai tā kavē brīvu preču un pakalpojumu apriti tādējādi, ka tā preču zīmju īpašniekiem piešķir ļoti lielas monopola tiesības, kas nav pieņemamas konkurentiem.

14 Šādos apstākļos *Bundespatentgericht* nolēma atlikt lēmuma pieņemšanu un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"Vai krāsas vai krāsu kombinācijas, kas reģistrācijas pieteikumā norādītas abstraktā veidā un bez kontūrām un kuru nianses ir izskaidrotas ar norādi uz krāsas paraugu (krāsas analīze) un precizētas saskaņā ar atzītu krāsu klasifikāciju, atbilst nosacījumiem, kas izvirzīti, lai veidotu preču zīmi [Direktīvas] 2. panta nozīmē?

Jo īpaši, vai Direktīvas 2. panta nozīmē tāda preču zīme, proti, "(abstrakta) krāsas preču zīme":

a) ir apzīmējums;

b) ir tāda, kas parāda atšķirību, norādot uz izcelsmi;

c) ir attēlojama grafiski?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

15 Jautājumos, kas jāskata kopā, iesniedzējtiesa pēc būtības jautā, vai krāsas vai krāsu kombinācijas, kas norādītas abstraktā veidā un bez kontūrām, var veidot preču zīmi Direktīvas 2. panta nozīmē un — apstiprinošas atbildes gadījumā — kādos apstākļos tas var notikt.

16 Šajā sakarā Tiesa 2003. gada 6. maija spriedumā lietā C-104/01 *Liberte* (*Recueil*, I-3793. lpp.) 24. līdz 26. punktā uzsvēra, ka Eiropas Savienības Padome un Komisija ir izdarījušas kopēju paziņojumu, kas ierakstīts Padomes sēdes protokolā laikā, kad tika pieņemta Direktīva, un saskaņā ar kuru tās "uzskata, ka 2. pants neizslēdz iespēju [..] reģistrēt kā preču zīmi krāsu kombināciju vai vienu atsevišķu krāsu [..] ar nosacījumu, ka šādi apzīmējumi spēj parādīt atšķirību starp viena uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem un citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem" (ITSB OV Nr. 5/96, 607. lpp.).

17 Šādu paziņojumu nevar ņemt vērā, interpretējot atvasināto tiesību aktu, ja, kā tas ir šajā gadījumā, tā saturs nav izteikts nevienā attiecīgā dokumenta normā un tātad tam nav juridiska spēka (1991. gada 26. februāra spriedums lietā C-292/89 *Antonissen, Recueil 1991,* I-745. lpp., 18. punkts, un 1997. gada 29. maija spriedums lietā C-329/95 *VAG Sverige, Recueil,* I-2675. lpp., 23. punkts). Turklāt Padome un Komisija šo ierobežojumu ir noteikti atzinušas sava paziņojuma ievaddaļā, saskaņā ar kuru, "tā kā Padomes un Komisijas paziņojumi, kuru teksts atspoguļots turpmāk, nav normatīva tiesību akta daļa, tie neietekmē šā tiesību akta interpretāciju Eiropas Kopienu Tiesā".

18 Līdz ar to Tiesai ir jānosaka, vai Direktīvas 2. pants ir interpretējams tādējādi, ka krāsas vai krāsu kombinācijas, kas norādītas bez platības ierobežojumiem, var veidot preču zīmi un — apstiprinošas atbildes gadījumā — kādos apstākļos tas var notikt.

19 *TRIPs* līguma 15. panta 1. punkts paredz, ka "krāsu kombinācijas [..] var reģistrēt kā preču zīmes". Tomēr šis Līgums nedefinē "krāsu kombinācijas" jēdzienu.

20 Tā kā Kopiena ir *TRIPs* līguma Līgumslēdzēja Puse, tai ir pienākums interpretēt savus tiesību aktus par preču zīmēm, iespēju robežās ņemot vērā šā Līguma tekstu un izvirzīto mērķi (šajā sakarā skat. 1998. gada 16. jūnija spriedumu lietā C-53/96 *Hermès, Recueil,* I-3603. lpp., 28. punktu).

21 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai Direktīvas 2. pantu var interpretēt tādējādi, ka "krāsu kombinācijas" var veidot preču zīmi.

22 Lai Direktīvas 2. panta nozīmē veidotu preču zīmi, krāsām vai krāsu kombinācijām ir jāatbilst trim nosacījumiem. Pirmkārt, tām jāveido apzīmējums. Otrkārt, jābūt iespējai šo apzīmējumu attēlot grafiski. Treškārt, šim apzīmējumam jāspēj parādīt atšķirību starp viena uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem un citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem (šajā sakarā skat. iepriekš minētā sprieduma *Libertel* 23. punktu).

23 Kā jau Tiesa iepriekš nospriedusi, krāsas parasti ir tikai lietas īpašība (iepriekš minētā sprieduma *Libertel* 27. punkts). Pat īpašā tirdzniecības jomā krāsas un krāsu kombinācijas parasti tiek izmantotas savu pievilcīgo un dekoratīvo īpašību dēļ, bez jebkādas nozīmes. Tomēr nevar izslēgt iespēju, ka krāsas vai krāsu kombinācijas saistībā ar preci vai pakalpojumu var veidot apzīmējumu.

24 Lai piemērotu Direktīvas 2. pantu, ir jāpierāda, ka krāsas vai krāsu kombinācijas, kuru reģistrācijai ir iesniegts pieteikums, tādā kontekstā, kādā tās tiek izmantotas, faktiski tiek attēlotas kā apzīmējums. Šīs prasības mērķis ir jo īpaši novērst to, ka preču zīmju tiesības tiek izkropļotas, lai iegūtu negodīgas konkurences priekšrocības.

25 No otras puses, no Tiesas judikatūras (2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-273/00 *Sieckmann, Recueil,* I-11737. lpp., 46. līdz 55. punkts, un iepriekš minētā sprieduma *Libertel* 28. punkts) izriet, ka grafiskam attēlojumam Direktīvas 2. panta nozīmē ir jāļauj apzīmējumu attēlot vizuāli, jo īpaši, izmantojot figūras, līnijas vai rakstu zīmes tā, ka to var precīzi identificēt.

26 Šāda interpretācija ir nepieciešama preču zīmju reģistrācijas sistēmas labai darbībai.

27 Prasība par grafisko attēlojumu paredzēta tādēļ, lai jo īpaši definētu pašu preču zīmi un tādējādi noteiktu precīzu objektu, uz kuru vērsta reģistrētās preču zīmes īpašniekam piešķirtā aizsardzība.

28 Preču zīmes reģistrācija publiskajā reģistrā paredzēta tādēļ, lai to padarītu pieejamu kompetentajām iestādēm un sabiedrībai, jo īpaši uzņēmējiem.

29 No vienas puses, kompetentajām iestādēm skaidri un precīzi jāzina preču zīmi veidojošā apzīmējuma iedaba, lai tās varētu pildīt savus pienākumus, kas attiecas uz reģistrācijas pieteikumu iepriekšēju pārbaudi, kā arī uz atbilstoša un precīza preču zīmju reģistra publicēšanu un uzturēšanu.

30 No otras puses, uzņēmējiem jāspēj skaidri un precīzi pārliecināties par veiktajām reģistrācijām vai viņu pašreizējo vai iespējamo konkurentu iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem un tādējādi gūt labumu no atbilstošās informācijas par trešo personu tiesībām.

31 Šādos apstākļos, lai reģistrētā preču zīme izpildītu savu uzdevumu, apzīmējumam jābūt precīzi un nemainīgi uztveramam, garantējot to, ka minētā preču zīme kalpo par norādi uz izcelsmi. Ņemot vērā preču zīmes reģistrācijas ilgumu un faktu, ka to var atjaunot uz garākiem vai īsākiem laika periodiem, kā to paredz Direktīva, attēlojumam jābūt noturīgam.

32 No iepriekš minētā izriet, ka grafiskajam attēlojumam Direktīvas 2. panta nozīmē jābūt jo īpaši precīzam un noturīgam.

33 Līdz ar to divu vai vairāku krāsu, kas ir abstraktas un bez kontūrām, grafiskajam attēlojumam jāpiemīt sistemātiskam izkārtojumam, kurā attiecīgās krāsas ir sakārtotas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā.

34 Vienkāršai divu vai vairāku krāsu savietošanai bez formas un kontūrām vai norādei uz divām vai vairākām krāsām "visās iespējamās formās", kā tas ir pamata lietā, nepiemīt precizitātes un noturīguma īpašības, kas pieprasītas Direktīvas 2. pantā, kā tas interpretēts šā sprieduma 25. līdz 32. punktā.

35 Šādi attēlojumi ļautu izveidot daudzas dažādas kombinācijas, kas neļautu patērētājam uztvert un atcerēties kādu īpašu kombināciju, kuru viņš varētu izmantot, lai ar pārliecību veiktu atkārtotu pirkumu, kā arī neļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem zināt preču zīmes īpašnieka aizsargāto tiesību apjomu.

36 Attiecībā uz veidu, kādā attēlot katru attiecīgo krāsu, no iepriekš minētā *Libertel* sprieduma 33., 34., 37., 38. un 68. punkta izriet, ka attiecīgās krāsas paraugs, kam pievienota attiecīga norāde, izmantojot starptautiski atzītu identifikācijas kodu, var veidot grafisku attēlojumu Direktīvas 2. panta nozīmē.

37 Attiecībā uz jautājumu par to, vai minētā noteikuma nozīmē krāsas vai krāsu kombinācijas spēj parādīt atšķirību starp viena uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem un citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem, ir jānovērtē, vai krāsas vai krāsu kombinācijas spēj nodot precīzu informāciju vai ne, jo īpaši attiecībā uz preces vai pakalpojuma izcelsmi.

38 No iepriekš minētā sprieduma *Libertel* 40., 41. un 65. līdz 67. punkta izriet — ja krāsas spēj sniegt zināmas ideju asociācijas un izraisīt sajūtas, to iedabas dēļ ar tām īpaši nevar nodot precīzu informāciju. Jo īpaši tas nav iespējams tādēļ, ka krāsas daudz un bieži izmanto preču un pakalpojumu reklāmā un mārketingā to pievilcīguma dēļ, bez jebkāda precīza vēstījuma.

39 Izņemot ārkārtas apstākļus, krāsām *ab initio* nepiemīt atšķirtspēja, taču tās, iespējams, atšķirtspēju var iegūt pēc tam, kad ir lietotas saistībā ar pieprasītajām precēm vai pakalpojumiem.

40 Ņemot vērā šos ierobežojumus, ir jāatzīst, ka Direktīvas 2. panta nozīmē krāsas vai krāsu kombinācijas, kas atveidotas abstrakti un bez kontūras, var radīt atšķirību starp viena uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem un citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem.

41 Jāpiebilst — pat ja krāsu kombinācija, par kuru ir iesniegts pieteikums, lai to reģistrētu kā preču zīmi, atbilst nosacījumam, ka tai jāspēj veidot preču zīmi Direktīvas 2. panta nozīmē, kompetentajai iestādei jautājumos par preču zīmju reģistrāciju tomēr ir jānovērtē, vai pieprasītā kombinācija atbilst citiem izvirzītajiem nosacījumiem, jo īpaši Direktīvas 3. pantam, lai to reģistrētu kā preču zīmi attiecībā uz tā uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem, kas lūdz reģistrāciju. Šajā pārbaudē ir jāņem vērā visi uz šo lietu attiecināmie apstākļi, attiecīgā gadījumā ieskaitot tā apzīmējuma lietojumu, par kuru iesniegts pieteikums, lai to reģistrētu kā preču zīmi (iepriekš minētā sprieduma *Libertel* 76. punkts un 2004. gada 12. februāra spriedums lietā C-363/99 *Koninklijke KPN Nederland, Recueil,* I-1619. lpp., 37. punkts). Šādi pārbaudot, ir jāņem vērā arī vispārēja interese nepamatoti neierobežot krāsu pieejamību citiem uzņēmējiem, kuru piedāvāto preču vai pakalpojumu veids atbilst tām precēm vai pakalpojumiem, par kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums (iepriekš minētā sprieduma *Libertel* 52.-56. punkts).

42 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild šādi: krāsas vai krāsu kombinācijas, kas reģistrācijas pieteikumā atveidotas abstrakti un bez kontūras un kuru nianses ir izskaidrotas ar norādi uz krāsas paraugu un precizētas saskaņā ar atzītu krāsu klasifikāciju, var veidot preču zīmi Direktīvas 2. panta nozīmē:

— ja ir pierādīts, ka kontekstā, kādā tās tiek izmantotas, šīs krāsas vai krāsu kombinācijas faktiski tiek attēlotas kā apzīmējums, un

— ja reģistrācijas pieteikumā ir norādīts sistemātisks izkārtojums, kurā attiecīgās krāsas ir sakārtotas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā.

Pat ja krāsu kombinācija atbilst nosacījumam, ka tai jāspēj veidot preču zīmi minētās Direktīvas 2. panta nozīmē, kompetentajai iestādei jautājumos par preču zīmju reģistrāciju tomēr ir jānovērtē, vai pieprasītā kombinācija atbilst citiem izvirzītajiem nosacījumiem, jo īpaši tās pašas Direktīvas 3. pantam, lai to reģistrētu kā preču zīmi attiecībā uz tā uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem, kas lūdz reģistrāciju. Šajā pārbaudē ir jāņem vērā visi konkrētajam gadījumam atbilstošie apstākļi, attiecīgā gadījumā ieskaitot tā apzīmējuma lietojumu, par kuru iesniegts pieteikums, lai to reģistrētu kā preču zīmi. Šādi pārbaudot, ir jāņem vērā arī vispārēja interese nepamatoti neierobežot krāsu pieejamību citiem uzņēmējiem, kas piedāvā tāda paša veida preces vai pakalpojumus kā tie, par kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums.

Par tiesāšanās izdevumiem

43 Tiesāšanās izdevumi, kuri radušies Nīderlandes valdībai un Apvienotās Karalistes valdībai, kā arī Komisijai, kas iesniedza apsvērumus Tiesai, nav atlīdzināmi. Attiecībā uz pusēm pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu

TIESA (otrā palāta),

atbildot uz jautājumiem, ko tai ar 2002. gada 22. janvāra rīkojumu iesniedza *Bundespatentgericht*, nospriež:

Krāsas vai krāsu kombinācijas, kas reģistrācijas pieteikumā attēlotas abstrakti un bez kontūrām un kuru nianses ir izskaidrotas ar norādi uz krāsas paraugu un precizētas saskaņā ar atzītu krāsu klasifikāciju, var veidot preču zīmi

2. panta nozīmē Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm:

— ja ir pierādīts, ka kontekstā, kādā tās tiek izmantotas, šīs krāsas vai krāsu kombinācijas faktiski tiek attēlotas kā apzīmējums, un

— ja reģistrācijas pietikumā ir norādīts sistemātisks izkārtojums, kurā attiecīgās krāsas ir sakārtotas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā.

Pat ja krāsu kombinācija atbilst nosacījumam, ka tai jāspēj veidot preču zīmi minētās Direktīvas 2. panta nozīmē, kompetentajai iestādei jautājumos par preču zīmju reģistrāciju tomēr ir jānovērtē, vai pieprasītā kombinācija atbilst citiem izvirzītajiem nosacījumiem, jo īpaši tās pašas Direktīvas 3. pantam, lai to reģistrētu kā preču zīmi attiecībā uz tā uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem, kas lūdz reģistrāciju. Šajā pārbaudē ir jāņem vērā visi konkrētajam gadījumam atbilstošie apstākļi, attiecīgā gadījumā ieskaitot tā apzīmējuma lietojumu, par kuru iesniegts pieteikums, lai to reģistrētu kā preču zīmi. Šādi pārbaudot, ir jāņem vērā arī vispārēja interese nepamatoti neierobežot krāsu pieejamību citiem uzņēmējiem, kas piedāvā tāda paša veida preces vai pakalpojumus kā tie, par kuriem iesniegts reģistrācijas pieteikums.

Timmermans Puissochet Cunha Rodrigues

Schintgen Colneric

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 24. jūnijā.

Sekretārs

R. Grass

Otrās palātas priekšsēdētājs

C. W. A. Timmermans